

stabulare. uerb. intr., dep. FORMA dep. stabulari. ETYM stabulum. DROM port. strabar, strabo 'fimum', it. stabbicare, stabbio. [FREQ humilis 34^{indicia} 2,5 /d.c.m. 37-29 VERG] uocabulum scriptis technicis praecipue ad agri culturam et medicinam pertinentibus aptum; necnon litterariis argumentando narrandoque aptis inuenitur, magis uersu quam prosa; omnibus usibus praesertim quotidianis doctisque; inde a saec. I aec. apparet.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	3	0,6
	exponens	14	4,9
	narratiua	16	3,3
DIACHRONICA	I aec.	6	2,7
	I-II ec.	15	3,9
	III-V ec.	12	1,7
DIAPHASICA	docta	10	4,7
	media	23	2,1
	quotidiana	10	4,7
DIASTRATICA	litteraria	21	1,2
	technica	13	4,8
MODUS	prosa	23	1,9
	uersu	11	5,9

¶ *stabulis hospitari seu armenta seu uillatica animalia seu omne genus animalia* • *estar estabulado el ganado, resguardarse los animales de granja o los animales en general, en el establo o en sus refugios particulares: caballeriza, cuadra o corral* [TROP hospitari] 37 VARRO Rus 2.9. Cibus capere consuescunt interdium, ubi pascuntur, uesperis, ubi stabulantur. 29-19 VERG Aen 6.286. Centauri in foribus stabulant Scyllaeque bifformes. 60 COLUM 8.16.8. Optime saxosum mare nominis sui pisces nutrit, qui scilicet, quod in petris stabulentur, saxatiles dicti sunt. 125 APUL Met 3.26.4. ad equum illum uectorem meum probissimum in stabulum concedo, ubi alium etiam ... asinum stabulantem inueni. 353-431 PAUL NOL Carm 27.125. bonus dominus ... inualidis niti uirtutis ad arcem congrua sanctorum dedit interualla dierum ... et eos uel fimbria sanet, qui non extorres penitus regione salutis intra perpetuae stabulant praesepta uitae.